

Sygn. akt VII U 1138/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant: st. sekretarz sąd. Małgorzata Gruza

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 6 marca 2014 roku znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 28 czerwca 2015 roku na stałe;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza.

Sygn. akt VII U 1138/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 z zm.), odmówił od 01.02.2014r. M. L. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonego za osobę nadal niezdolną do pracy (decyzja – k. 110 akt rentowych).

W odwołaniu M. L. nie zgodził się z rozstrzygnięciem odmawiającym prawa do renty, wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał na okoliczności dotyczące stanu zdrowia, zwłaszcza związane z rakiem nerki lewej i zmian skórnych typu czerniak. (odwołanie – k. 2-3 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 4. a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. L. w dniu 14 stycznia 2014 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony był uprzednio uprawniony do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 27 grudnia 2010 roku do dnia 31 stycznia 2014 roku. (k.46ar, 94ar) Legitymuje się wykształceniem wyższym – inżynier chemik. Wykonywał pracę jako kierownik działu obróbki i zdobienia w hucie szkła. Od 1996r. prowadzi działalność gospodarczą –zdobnictwo szkła a od 2009 roku sklep spożywczy zatrudniając 2 osoby.

Lekarz Orzecznik w orzeczeniu z 07.02.2014r. uznał wnioskodawcę za nadal niezdolnego do pracy do 28.02.2017r. (k. 103ar) jednakże do tego orzeczenia został zgłoszony zarzut wadliwości orzeczenia. (k. 105ar) Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 06.03.2014r. uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy, skutkiem czego ZUS decyzją z dnia 20.03.2014r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty. (k. 110ar)

Wnioskodawca odwołał się od tej decyzji, jednocześnie podjął wykonywanie działalności gospodarczej jednakże stan zdrowia nie pozwalał na jej kontynuowanie. Już od dnia 02.04.2014r. do dnia 30.09.2014r. pobierał nieprzerwanie zasiłek chorobowy. Następnie od 01.10.2014r. przyznano mu świadczenie rehabilitacyjne, które było wypłacane do 27.06.2015r. (okoliczności bezsporne, pismo ZUS k. 65as, wyjaśnienia wnioskodawcy, akta orzecznicze i dotyczące wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego)

Celem zbadania zasadności odwołania i prawidłowości wydanej decyzji odmawiającej prawa do renty na dalszy okres po 01.02.2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalnościach z zakresu onkologii, neurologii, kardiologii, gastrologii, urologii i nefrologii (postanowienie - k. 6 a.s.). Sąd ustalił, że wnioskodawca 20.07.2009roku miał wykonaną nefrektomię lewostronna z powodu zmiany nowotworowej i w związku z czym pozostaje pod kontrolą nefrologiczną, urologiczną oraz onkologiczną. Wnioskodawca cierpi na przewlekłą chorobę nerek stopnia II/III, hyperurykemię, nadciśnienie tętnicze okres II WHO, łagodną niedomykalność zastawki aortalnej i mitralnej, przerost gruczołu krokowego i stan po usunięciu nerki lewej z powodu carcinoma clarocellulare. Z przyczyn nefrologicznych od 01.02.2014r. jest osobą trwale częściowo niezdolną do pracy. PO usunięciu nerki lewej na podstawie badań biochemicznych stwierdza się upośledzenie funkcji pozostałej nerki prawej. Badanie wykazało poziom kreatyny powyżej normy co świadczy o niewydolności jedynie funkcjonującej nerki. W przyszłości należy się liczyć z pogorszeniem funkcji nerek. Stan po usunięciu nerki lewej i niewydolność wydalinowa pozostałej nerki stanowią podstawę do uznania częściowej niezdolności do pracy. Wnioskodawca nadal po 31.01.2014r. jest nadal niezdolny do pracy, niezdolność ma charakter trwały, ponieważ należy się spodziewać pogarszania funkcji nerek. Poza tym u wnioskodawcy rozpoznano dwa najbardziej złośliwe nowotwory – czerniak i rak nerki. Jeśli chodzi o schorzenia kardiologiczne wnioskodawca pozostający pod kontrolą kardiologiczną wymaga ścisłej kontroli i przyjmowania leków hipotensyjnych. Jednak nadciśnienie tętnicze jako samodzielna jednostka chorobowa nie powoduje niezdolności do pracy. (opinia nefrologa i kardiologa k. 14-15as)

Ponadto wnioskodawca cierpi na stłuszczenie wątroby, łagodny przerost gruczołu krokowego i obawy pęcherza nadreaktywnego. Z punktu widzenia specjalistów gastroenterologii i urologii schorzenia te nie czynią wnioskodawcy niezdolnym do pracy. (opinia urologa i gastroenterologa k. 24as)

Biegły onkolog w opinii potwierdził u wnioskodawcy raka nerki lewej, stanu po nefrektomii, stanu po wycięciu dwóch "wczesnych" czerniaków skóry. Uznał jednak go zdolnego do pracy. Stwierdził, że wnioskodawca jest w obecnej chwili w dobrym stanie ogólnym, bez czynnego procesu nowotworowego wymagającego intensywnego leczenia onkologicznego. Poza tym nie stwierdził istotnych powikłań po przeprowadzonej terapii. Również usunięcie dwóch wczesnych oznak czerniaka skóry nie stanowi uznania niezdolności do pracy. Badany wymaga jedynie kontroli onkologicznej. (opinia onkologa k. 37as)

Wnioskodawca cierpi ponadto na protruzję krążka międzykręgowego C6/C7, zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze odcinka szyjnego kręgosłupa, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego, obecnie bez objawów korzeniowych i ubytkowych. W badaniu neurologicznym nie stwierdza się żadnych objawów uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, brak objawów zespołu korzeniowego i objawów ubytkowych. Zatem stan neurologiczny od lutego 2014roku można ocenić jako stabilny, nie było konieczności intensywnego leczenia neurologicznego i dodatkowej diagnostyki. Z przyczyn neurologicznych brak długotrwałej niezdolności do pracy. (opinia neurologa k.48as)

Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do wykonanych opinii.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości.

Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłych, w szczególności w zakresie uznania wnioskodawcy na niezdolnego do pracy na wnioskach podanych przez biegłego specjalistę nefrologa. Wszyscy biegli przeprowadzili bezpośrednie badanie ubezpieczonego, wnikliwie przeanalizowali jego dokumentację medyczną i omówili pod kątem swoich specjalności wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy – przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia zawodowego i posiadanych kwalifikacji. Biegła nefrolog stwierdziła u skarżącego nadal istniejącą od 01 lutego 2014r. na trwale częściową niezdolność do pracy. Wnioski zawarte w powołanej opinii są wystarczająco uzasadnione i z tych względów opinię Sąd uznał za wiarygodną, miarodajną i wyczerpującą, a przez to przedstawiającą wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99). Pozostali biegli oceniając schorzenia wnioskodawcy w zakresie swoich specjalności uznali, że nie powodują one samodzielnie niezdolności do pracy. Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych w zakresie ustalenia stopnia niezdolności do pracy ubezpieczonej oraz okresu jej trwania.

Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca nie jest zdolny do pracy. Podjęcie przez niego wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej już po dwóch miesiącach spowodowało, że rozpoczął korzystanie z długoterminowego zwolnienia lekarskiego a następnie uzyskał z ZUS prawo do wielomiesięcznego świadczenia rehabilitacyjnego.

Biorąc pod uwagę fakt korzystania z zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego w sytuacji gdy organ rentowy nie kwestionował opinii nefrologa uznającego wnioskodawcę za nadal trwale częściowo niezdolnego do pracy Sąd uzyskał od ZUS stanowisko od jakiej daty wnioskodawca w tej sytuacji nabywa prawo do renty biorąc pod uwagę treść art. 100 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie pozwalającej na przyznanie prawa do renty w okresach zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego.

ZUS uznał, że prawo do renty powinno być ustalone po upływie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego czyli od 28 czerwca 2015r.

Ostatecznie wnioskodawca na rozprawie w dniu 21.01.2016r. ograniczył swoje roszczenie i wniósł o ustalenie mu prawa do renty od tej daty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. L. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie przy założeniu, że orzekając Sąd bierze pod uwagę treść art. 316. § 1 kpc - po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, póź. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieconemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie

niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W rozpoznawanej sprawie Sąd badał przesłankę ustalenia na dalszy okres ubezpieczonemu prawa do świadczenia, tj. czy M. L. nadal jest niezdolny do pracy, ponieważ skarżący był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.01.2014 roku.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami wywołanej w sprawie opinii biegłego nefrologa oraz stanowiskiem wnioskodawcy wnoszącego o ustalenie prawa do renty po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, mimo, że biegły orzekł nieprzerwaną trwałą częściową niezdolność do pracy istniejącą nadal po 31.01.2004r., oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy ustalił M. L. na stałe prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 28 czerwca 2015 roku a w pozostałym zakresie umarzając postępowanie.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.